

قازاقستان جازۇشلارنىڭ شعارتالارنىان

باقتىسىز جمال

شىنجىياڭ حالت باسپاىسى

پاقدىسىز جامال

قازاقستان چاڑوشلارنىڭ

شىعار مالارنىڭ

قۇراستىرۇغان: ابىدىدابەك اقشتايى ۋلى

شىنجىڭ حالق باسپاسى

ئورمۇ 2009

图书在版编目(CIP)数据

不幸的嘉玛丽：哈萨克文 / (哈)米尔贾克夫 等著 — 乌鲁木齐：新疆人民出版社，1995.11 （2008.6 重印）

ISBN 978 — 7 — 228 — 03157 — 3

I . 不 … II . 米 … III . ① 中篇小说 — 作品集 — 哈萨克斯坦 — 现代 — 哈萨克文 (中国少数民族语言) ② 短篇小说 — 作品集 — 哈萨克斯坦 — 现代 — 哈萨克文 (中国少数民族语言) IV . I361.45

中国版本图书馆 CIP 数据核子 (2008) 第 091718 号

责任编辑：海 拉 提

责任校对：马 吾 提

封面设计：阿意提哈布力

不幸的嘉玛丽 (哈萨克文)

米尔贾克夫等著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 318 号 邮政编码：830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐昊坤彩印有限公司印刷

850 × 1168 毫米 32 开本 12.75 印张

1995 年 11 月第 1 版 2009 年 5 月第 2 次印刷

印数：3001 — 5000

ISBN 978 — 7 — 228 — 03157 — 3 定价：20.00 元

جاۋاپتى رەداكتىور: قايرات مۇقاش ۋلى
جاۋاپتى كوررهكتور: ئماۋىلت ئشارىپ ۋلى
مۇقاباسن كوركىمەگەن: ايتقابىل ئبىلال ۋلى

باقتىسىز جامال

*

شىنجىڭىڭ حالق باسپاسى باستىردى

(ئۇرىمچى قالاسى و گىتۇستىك ازاتىق كوشەسى 348 – اۋلا)

شىنجىڭىڭ شىنىحۇ 1 كتاب دۆكۈمنىن تاراتىلىدى

ئۇرىمچى حاۋىكۇن رەگدى باسپا شەكتى سەرىكتىسىنە باسىلىدى

فورمات 1/32 1108 × 850 12.75 — 1 باسپا تاباق

1995 — جىل، قىراشا، 1 — باسپاسى

2009 — جىل، مامىر، 2 — باسىلىۋى

تىراجى: 5000 — 3001

ISBN 978 — 7 — 228 — 03157 — 3

بىلەسى: 20.00 يۈان

ماز مؤنى

ءىمر جاقىپ دۆلاتتوو جايىندا قىسقاشا مالىمەت	(1)
باقتىسىز جامال	(4)
جۈسىپبەك ايماظنتتوو جايىندا قىسقاشا مالىمەت...	(69)
كۈنكەيدىڭ جازىعى ئانشى	(72)
قارا باقسى	(174)
ماعجان جۇمابايدۇ جايىندا قىسقاشا مالىمەت.....	(194)
شولپاننىڭ كۇناسى	(214)
اقان سەرى	(217)
ساكەن سەيقۇللىن جايىندا قىسقاشا مالىمەت	(244)
ايشا	(279)
	(281)

‘میرجاقىپ دۋلاتتو جايىندا قىسقاشا مالىمەت

‘میرجاقىپ دۋلاتتو 1885 - جىلى قاراشانىڭ 25 - كۇنى
قازاقستاننىڭ تورعاي دالاسىندا دۇنييەگە كەلگەن. اكدىسى دۋلات
ھىرىكتەي قولونەرى بار ادام ھدى. ‘میرجاقىپ باستابىندا اۋىل
مولداسىنان ھىرىكتەي قولونەرى بار ادام ھدى. ‘میرجاقىپ باستابىندا اۋىل
زەرەدلى بالانىڭ عىلىمغا دەگەن سۆسىننى قاندىرا المايىدى دا،
1897 - جىلى 12 جاسىندا تورعاي قالاسىنداعى ھكى كلاستىق
ورس - قازاق مەكتەبىنە وقۇما تۈسەدى. ونى بىتىرگەن سوڭ،
وقىتۇشلار كۆرلسىنан وقىپ، 1902 - جىلى «اۋىل
مۇعالىمى» كۆالىگەنلىپ شەعەدى. وزىنلىك ايتۇندا قاراعاندا،
ونىڭ رەسمى «وقۇرۇنىدا ئېلىم ئۆزى» وسىمن
اياقتايىدى. 1902 - جىلدان باستاپ قازاق اۋىلدارىندا مۇعالىمىدىك
جۇمىستارىمن شۇ عملدانادى.

قازاقتىڭ 20 - عاسىردىڭ باس كەزىنەگى كورنەكتى
اعارىتۇشىسى رەتىنەگى ‘میرجاقىپ سول تۈستىاعى ماڭىزدى
جۇمىستاردىڭ ئېرى قازاق تىلىنە باسپا ئوزۇ ئىمىداستىرۇ،
گازەت شعارة، وسى ارقىلى حالىقتىڭ ساناسىن وياتىپ، ونر -
بىلىمگە جەتلەۋ دەپ ھەپتەيدى. وسى ماقساتىپەن اقىن -
جازۇشى، اتاقلى عالىم اقىمەت بايتۇرسىنۇۋەپن بىرىگىپ، 1913 -
جىلدان 1918 - جىلغا دەين «قازاق» گازەتن شعارةدى. بۇل
گازەتتىڭ تۈڭۈش سانى 1913 - جىلى 2 - اقپاندا ورىنبورداعى
كاريموۋ - حۇساينوۋ تار باسپاسىنан جارىق كورەدى. «قازاق

گازەتى» قازاق حالقىنىڭ مادەنى، رۇھانىي وەرىننەدە اسا زور وياشىلىق، ئۆيمىداستىرۇشلىق رول انقارادى.

ئەم راجاقىپ دۈلاتتوو — دارىندى اقىن. وىنىڭ تۈڭۈش لەڭدەر جىناعى «وييان قازاق» 1909 - جىلى ۋەقا قالاسىندىاعى «شارق» باسپاسىستان شىعادى. اقىن بۇل وەڭدەریننە حالىقنى ورس پاتشالىقىنىڭ وتارشىلىق ۋۇستەمىدىگىنە قارسى كۈرەسکە شاپىرىدارى، وەنر - ئېبلىم الۇغا، الدىڭىعى قاتارلى مادەنىيەتنى ئۆلتتارىمان تەڭلۈگە ۋىندهيدى. وىسان 1913 - جىلى ورىنborدان «ازامات» دەگەن وەڭدەر جىناعى، 1915 - جىلى تائى دا ورىنborدان «تەرمە» دەگەن وەڭدەر جىناعى جارقى كۈرەدى.

ئەم راجاقىپ 1922 - جىلدان 1926 - جىلعا دەيىن ورىنborدا قازاق حالق اعارتۇ يىنستىتۇتنىدا مۇعالىمىدىق، ۋۇستازىدىق قىزىمەت وتهيدى. وقۇ - تارىيە جۇمىسىنىڭ قاجەتنە بولا 22 - جىلى تاشكەنتتەن «ھەسپ قۇرالىن»، 1924 - جىلى ورىنborدان «وقۇ قۇرالىن» («قىراغات كىتابى») باستىرىپ شىعارادى، وىسان 1924 كەملىكەت باسپاسىندا ئېبلىم باستىعى، «ەڭبەكشى قازاقتىرا» رەداكتوردىڭ كومەكشىسى مىنندەتتەرىن انقارادى.

ئەم راجاقىپ دۈلاتتوو دارىندى اقىن عانا ھەمس، پروزا سالاسىندا دا اسا زور ھېبىك سىڭىرگەن قالامگەر، قازاقستان ادەبىيەتنىدە ھەركىشە ورنى بار جازۋوشى. وىنىڭ پروززادىاعى باستى ھېبىگى — 1910 - جىلى جازىلىپ، سول جىلى قازاندا كارىمۇۋتار باسپاسىستان باسلىپ شىققان «باقتىسىز جامال» رومانى.

«باقتىسىز جامال» — قازاقتىدەك تۈڭۈش رومانى. ئەم راجاقىپ — قازاق ادەبىيەتنىدە رومان جانرىنا جول سالغان كوش باشى. رومان 1914 - جىلى قازاندا ھەكىنىشى رەت باسلايدى، 1914 - جىلى ورس تىلىنە اۋدارىلايدى. بىلگىلى

شىعىس تانۇشى تۈركۈلۈگ، اكادەمىيەك ۋ . 1 . گوردىلەۋىسى (1876 - 1956) : «ئىمەرىجاقلىپ دۈلاتتۆ — قازاقدا ادەبىيەتنىڭ بىرگەسىن قالاۋىشلاردىڭ ئېرى»، «باقتىسىز جامال» رومانىنىڭ «ۋەگىنە ول شىندىقى نەگىز ھىتكەن، مۇندا حالىق تۈرمىسىنىڭ جاندى سۈرەتى بار» دەپ جوغرارى باعا بىرەدى. 1914 - ماسكەۋەد «اششار حىات» («شىعىس ادەبىيەتنىڭ تاخىدالمالىلارى») دەگەن جىنناققا قازاقدا ادەبىيەتنىڭ كلاسىيىگى ابايىدىك ولەڭدەرى مەن ئىمەرىجاقپىتىڭ شىعار ماڭارىنىڭ نېڭەندىگى سول تۇستا ونىڭ قازاقدا ادەبىيەتنىدەگى ورنىنىڭ قاندای ورەگە كوتەرىلىگەنин دالىلدەسە كەرەك.

رومانتىڭ قازاقدا ادەبىيەت تارىخىندابى ورنىن اوْتۇردىك ئۆزى دە تەرەڭ تۈسۈنگەن كورىنەدى. مۇنى «باقتىسىز جامال» دەگەن تاقىرىپىتىڭ استىنىدابى «قازاقدا تىلىنە رومان» دەگەن جۇپىنى، ئېرىراق ماعىنناسى تەرەڭ سوزدەن دە، سوز باسىندابى «قازاقدا ئېرى رومان جازا سالشى» دەگەن ولەڭ جولدارىنан دا بايقاۋۇغا بولادى.

رومانتىدا كوتەرىلىگەن باستى تاقىرىپ — ايدىل تاعدىرى، ايدىل تەڭدىگى، ئۆز تەڭىنە قوسلا الماي باقتىسىز تاعدىرغا تاپ بولغان سۇلۇق جامال، تۈمىسىنان زەرەك، اقلىلىدى، وجەت جامال، قاتال ئۆمردىك قىسىپاعنان قۇتىلۇ ئۇشىن ئۆمىرىنىڭ اقتىق مەزەتنى دەيىن نادان، وزىز توبىرغا قارسى جالعىز كۈرەسکە شىققان ھرجۇرەك جامال حالقىمىزدىڭ جۇرەگىنە ادەبىي وېرىاز رەتىنە 80 نەشە جىل قۇرمەتتى ورىن السپ كەلدى. وسىنى ھىكەرىپ ئېز بۇگىن ونى وقىرمان قاۋىمنىڭ ھىستەتىكالىق تالعامتىنا تاعى ۋۇسىنپ وترمىز.

قۇراستىرۇشىدان

باقىتسىز جامال

(قازاق تىلىндە رومان)

قازاقتان شىققان تالاپكەر،
بۈل كىتابىتى قاراپ كور.
تاراتۇغا حالىققا وقىپ،
بولارسىزدار سېبەپكەر.

قازان، 1910

سوز باسى

میر - ياكۋىپ — تومەندەردىڭ الاساسى،
سوزىمىنىڭ بار ما، جوق پا تاماشاشى.
جىلتىراپ تەسىك مونشاق جەردە قالماس،
قازاقشا ئىرى رومان جازا سالشى.

ئۈش جۈزگە ئىزدىڭ قازاق بولىنەدى،
وسلايى شەجىرەدەن كورىنەدى.
سانى كوب، ساپاسى جوق اممەدەن بوس،
عىلىمغا موينىسۇنىيە ھىنەدى.

شىت شىعىپ ساحارادان باسپاس قادام،
بولادى ئويتىپ ئجۇرىپ قاشان ادام؟

بەیحابار عالامداعى حىكماستان،
تۇقىنداي قاپاستاعى كۇنى قاراڭ.

بولمايدى كەمشلىكسىز ھشىر حالىق،
بارىنەن كەين قالغان قازاق انق.
باسقا جۇرت ئىز سەكىلدى جالقاۋ ھەمس،
عىلىمەمن قاراڭىنى ھەتر جارق.

شىعىپ ئجۇر ئار حالىقتىڭ تالاپتىسى،
بولماي ما تالاپتانغان ئالى - اق كىسى.
قازاقتا جازىلمايتىن ئېرى اۋرۇ بار —
كەلمەيدى ئىمنىن ايتىسالىڭ جاراڭىسى.

كەۋدەسىن مىرزا دەسەڭ كوتەرەدى،
باردای - اق قۇرت اۋرۇي جوتكەلەدى.
شەگىنەر حالىق پايداسى دەگەن سكە،
دەپ ايتىشى وسى سوزدى بەكدر ھدى؟

وقۇعا ھەمس جۇرتتىڭ ئارى قۇمار،
وقىعاني روماندى نە دەپ ۈغار؟ . . .
دەمەيمىن جالپاق جۇرتتىڭ ئارى كەشىھ،
ماعناسىن تۇسىنەتن باردا شىعار.

سوندا دا جۇرتتىڭ ئارى بىلە بەرمەس،
سوز بولار جاقسى - جامان ئارى كەڭەس.
ماقساتى روماننىڭ — حالىق تۈزەتىپەك،
جازىلغان ھىكەنەن ھەتىگى ھەمس.

جامالدىڭ جايىن جازدىق بۇل كىتапتا،
باقتىسىز ئېرى قىز ھەكىن وسى شاقتا.
بىرەۋگە حاس نارسە ھەمس ئەمام بولغان ئىس،
جايلغان بۇل ئېرى عۆرىپ بار قازاقتا.

ايىرسىن وقۇشىلار ماعىناسىن،
جاي عانى حىكاييا دەپ قاراماسىن.
كورگەن كىم شاريعاتتان دەگەن ئوزىدى:
«قور ھېپ ايدى حالقىن اياamasىن» .

ساتادى قىزدى قازاق مال ورنىنا،
المايىدى حالال جۇپتى جار ورنىنا.
ايىلدى حايۋانغا قىساب ھېپ،
تۇتادى ئۆزىن ھىلدەر حان ورنىنا.

بايقاشى وزىڭ - ئۆزىلگە ونچەت بەرىپ،
باقتىسىز جامال قىزدى وقىپ كورىپ.
قاراقىتىڭ ئەھار جەرىننە بار ھەمس پە،
ھىساپلاپ ۋاقىعانى كورسەتكەرىپ.

بۇل ئۆزىدى وقىپ كورەر قولىنا العان،
ينشاللا، حاقىقات - دۇر، ھەمس جالغان.
تىلىپ مىڭنان ئېرى قىاناتتان،
كورسە ھەكىن عايىبلارىن اركىم قىلغان.

قاراقشا رومان جوق باسلغان كوب،
بۇل كۈندە حالق شىننە شاشلغان كوب.

قاداري - حال بىلگەنلىكىمەن دە جازدىم،
تىلىھىمن بولسا ھەمن دەپ اسىرعان كوب.

1

وتكەن قىس شارۋاغا جەڭىل بولغاندىقتان مال كۇيلى، بىه
ئىشتى بولىپ، كوكتال قىستاعان قۇرمان دەگەن اتانىڭ اۋلىى
جىلداسىدان جايلاۋغا ھەرته شىعىپ ھەدى. ھكى اۋىلىدىق ھەدىڭ
جايلاۋى ساۋماالكولگە جاعالاي اۋىلىدار قونىپ، بىلتىرىنى
جۇرتتارىنا ئۇيى تىگىپ، كوب ۋزاماي بىه دە بايلادى. قىستاي
ئېرى - بىرىنە اراسپىاعان اعاينىدار سامىنىسىپ، قاشاننان
استاس، توپلاس بولغان عادەتتەرنىشە ئېرى اۋىلىدى ئېرى اۋىل
ھەۋلىكىكە شاقرا باستادى. بوز بالالار اراسپ قىمىز شەمىز
دەگەن بولىپ، ئاتاۋىر كىيمىدەرن كېپ، جاقسى ئاتتارىنا
ئىنىپ، قىزدى اۋىلىدى قىرىندىپ جۇرۇلەرى كورنىنىپ، بالالار
دا اساۋ تايلارىن ۋېرتىپ كەھدى.

ئېرى كۇنى ئۆنس كەزىنە كولدىڭ جەل جاھىن شاخىداتىپ
شاۋىپ كەله جانقان ئېرى ورس، ئېرى قازاق كورنىنى. بالالار
قاشىپ ۋېگە تىعلىپ، ۋەلکەندەر بۇل ھەۋى قايدا توقتار ھەمن
دەپ تۇرغاندا، باردى دا بەكچان دەگەن اۋىلىنىدىڭ ۋېينە ئۆستى.
جارلىق ساھات بولماي - اق، سول جايلاۋداعى ھلگە «ھەرتكەن وسى
جرگە كەستىيانسىكى ناچالنىك^① كەلەدى» دەپ ماعلۇم بولدى.
الگى ھەۋى ئېرى ستراجنىك^②، ئېرى پوشتابىي ھەمن،
تۈرەنلىك الدىننار ئۇيى تىكتىرىپ، لاق بايلاتىپ، قوي سويدىرۇغا
شىققان.

كەستىيانسىكى ناچالنىك — شارۋا جۈمىستارىن باسقاراتىن زالق.
ستراجنىك^② — قورعاۋىشى، ساقشى جاساۋىل.

ول ئۇنى اۋىلنىاي، ۋېبورنایلار^① ۋېقتاماستان قىزىمەتىننە بولىپ، تاڭىرەتلىڭ اۋىلدىان وقشاۋىراق جىرده تىگلىپ قالغان ئىرىق ئۇي، ئىرىق قوڭىر ئۇي كورىندى. ساسكە كەزىننە قوڭىراۋلاتسىپ پاۋەسکەمەن تورە دە كورىندى. الدى - ارتىنان ھەتكەرى دالىيىپ، جالپىلداي شاپقان قازاقتارەن دايارلاغان ۋىگە كەلىپ توقتاعاندا، مويىندارىنا شىنجىزلى زنانك تاققان اۋىلنىاي، بىللەر نەشە مارتە شۇلۇعپ، قوشامەتپەن «تاقسىرلاپ» ۋىگە كىرگىزدى.

سول ارادا جۇمىسى بار، جوق بولسا دا تاماشاعا جۈزدەي كىسى جىنالىپ قالغان ھىدى، حالتقىشك قازىزىگى اڭىممەسى: «ناچالنىيك نە جۇمىسقا كەلدى ھەكن؟ بالكى، بىىلەنى ساتىبالدىنىڭ ارىزى شىعىپ قالغان بولار ما؟» دەستى: باعزىلارى: «جوق، ونساڭ ئۇشىن نەگە كەلسىن، مامىتتىنىڭ بولىستىعن وزىنە اپەرۋۇگە كەلگەن شىعار...». دەپ ئارقايسى ئۆز وينداسىن ايتىپ، دالانى باستارىنا كوتەرىپ، گۇريلدەسىپ وترغاندا ماڭدایىنан تەر شىعىپ، بوركىن قولىنا دەستاب ۋىدەن بەكجان شىققىتى.

جۇرت بۇغان قاراپ:

— قالاي، اۋىلنىاي؟ تورە قىزىمەتكە رازى ما، نە جۇمىسپەن كەلگەن ھەكن؟ — دەپ سۇراغان سوڭ، اۋىلنىاي ايتتى: — العامدۇلليللا، ئۆزىمدى بەك ماقتاپ، قولىمنان قايتا - قايتا «سپاسىبىا» دەپ وۇستادى. شىققان جۇمىسى بۇل جىرده مەمس، قاراسۇ ستانسىياسىندىاعى حوحۇل قالاسىنا بارادى ھەن، مۇندا قوناق بولىپ، تىننۇعىپ، كەشكە جوندەدى. ئۆزى بەك راقىمىدى كىسى كورىنەدى: «شارۇغا قالاي، هل اراسى تىنىش پا؟» — دەپ ھامماسىن سۇرادرى. اناۋ كۇنگى كوتىبايدىڭ مەنى

^① ۋېبورنایلار — مایلانقاتن ادامدار، سكە ئامايىندالاتىندا.

بوقتاعانن ايتقانىم جوق، ونى ايتقاندا، بالمه بولاتىن ھدى، نه قىلاين، قاسەنلىڭ كۈلىلەنە قارادىم. جانە دە تورەنلىڭ ئېرى حات حابارى سول: «قازاقتان سولىدات السنبادى، ئىراق، مۇجىقتار سەكىلىدى قالا بولام دەسىڭ، 15 دەسيياتينا جەر بەرىلەدى»، — دەدى — «ەگىن سالىڭدار، شکول اشىڭدار، ۋەلىقتارىڭدى سىلاپ، بۇيرۇقتارىن ورنىنا كەلتىرىڭدەر»، — دەپ ئاسىحات ايتتى.

بەكجان ناچالنىكتەن تاعى دا ھستىگەنن سوپەلەي باستاعاندا، الگى توپتانىپ وتىرعان حالققا ئېرى جىڭىت شاۋىپ كەلىپ: — ئۈيىنىشى، سارسەكە! شولپان جەڭگە امان - ھەمن بوسانىپ، تاقيا تىگىپ بەرەتنى تاپتى، — دەدى. سول ۋاقتىتا جاستار «سارسەكە» دەپ، ۋەلىكىندەر: — سارسەكە، قۆانىش قايىرلى بولىسىن، اللا ۋۇزاعىنان ئۈيىندرىسىن، اىھل بالا دەمەڭىز! — دەستى. سارسەنباي: — جوق، ولاي دەمەڭىزدەر، مەن قايىر ۋۇل - قىز تاڭدایىن دەپ جۇرگەن كىسى، — دەپ ورنىنان تۈرىپ، اتنى ئەمنىپ ۋېينە قايتتى.

2

وقۇشلار! حىكايامىز داعى وقىعالار جو عارىدا ايتىلمىش سارسەنبايدىڭ ئۆزى شىننەگى كىسىلەردهن باستالغانى سەبەپتى، انق اڭعارتپاڭ ئۇشىن سارسەنبايدىڭ كىم ھەندىگىن ئەم نەندەي كىسى ھەندىگىن جازايسىن.

سارسەنباي ھەش ئېرى عىلىم وقىماعان مومىن، مال باققان كىسى ھدى. اتاسىنان ارتىق داۋىلت قالماسا دا، بەرىرەك كەلگەن سوڭچ مالدى دا جاقسى بولىپ، جىلىقسى جۇزدەن اسىپ، ھەكى

ءوش - جۇزدەن قوي دا ئېتىپ، قاتارداعى مالدى ئۆيىنىڭ بىرىنە قوسلىپ ھى. ئېراق مال جاينان كۈڭلى قوش بولسا دا، سارسەنبىايىڭ جاماعاتى قالامپىر عۇمرىندا بالا كوتەرمەي، بۇل ھەۋى بالا مۇحتاج ھى.

سارسەنبىاي باعزى ۋاقتىتا ئۆزى ده ئەمام جانى اشىتىن جاندارنىڭ سوزىمەن ده بالا ئۆشىن ئېرىق توقال ئۆدى ويلاسا دا، قالامپىردان اسا الماي، آنه - منه دەپ ئۇرۇشى ھى. ئېرىك كۇنى ئېرىق ماجىلىستە وترغان ۋاقتىتا ئېرىق قۇرداسىنىڭ قىمىز ئېشىپ قىزىپ وترىپ، ازىلمەن بولسا دا، شىنىمەن بولسا دا ئوز اراسىندا: «ئى، قۇباس! سونشا مالدى باعىپ ئۇرۇپ، دۇرىستاپ زەكت بەرمەيسىڭ، قاجىعا بارمايسىڭ، كىم ئۆشىن جىناب ئۇرسىڭ؟ اقىرىندا قالامپىردان قورقىپ، توقال دا المادىڭ»، — دەگەن ئوزىن هستىپ، ول كۇنى وېينە بەك مۇڭايىپ كەلىپ، قاتىنەن سوپەستەن جاتىپ قالىپ ھى. هەر تەڭىنده اۋىلىندىاعى ئېرىق - ھكى اعايىندارىن شاقىرىپ

الب:

— منه مەن سىزدەردى شاقىرعانىم، «ئۇمىتسىز — شايتان» دەگەن، «مال بىتپەس جىگىت بولماس، قۇرارىنا قارا، ۋل تاپىاس قاتىن بولماس، تۇرارىنا قارا» دەپ، بۇل ۋاقتىقا شەين سابىر ھەمم دىم. ھندى مەن بولسام قىرقىتىڭ ھەۋىنە كەلدىم، قالامپىر دا بىيىل وتنز وشتە. قاتىنەن پايمەباردىڭ سۈنناتى عوي، سەن دە رۇقسات بەر، اعايىنەن، سىزدەر وسى جۇمىستى قولغا بىلدەر، منه، ئېراز قاناعات بار عوي. مەن ھندى بەل بایلادىم، — دەپ اقىرىعى ئوزىن ماعلۇم ھتتى. قالامپىر دا ئېرىق ئۇناتپاغان بولسا دا، بۇل ساپاردا سارسەنبىاي دا ئەمام باسقالار دا ئېرىق ئۇناتپاغان بولسا دا، بۇل ساپاردا سارسەنبىاي دا ئەمام كورقىپ، ئىشى سۋىپ، ھندى سوپەستەن قولدان ھشىار سە كەلمەسىن ئېلىپ:

— نه قىلسائىدار بقىيار. اوھلىنده دە مەن توفال الما دەگەن جەرىم جوق، ماعان نەسىن ايتاسىڭدار؟! — دەپ ئۆسى بۇزىلىپ، وېدەن شىعىپ كەتتى.

مۇنان كەين كوب ۋاقت وتکىزبىي، سارسەنباي ئېر قىز ايتىرىدى. وزدەرنە قىرقى شاقىرىم جەردە سايپولات دەگەن ھلە جاراس دەگەن مولدانىڭ ئېر ۋل، ئېر قىزى بار ھەن. مولدا وپات بولغان سوڭ، فاتىنىن ئېر جافىن كەدەي امەڭگەرى ئىپ، الگى ھكى جەتىم بالا سونىڭ قولىنا شىققان ھدى. سارسەنبايدىڭ ايتتىرعانى وسى مولدانىڭ قىزى شولپان ھدى. شولپاننىڭ جاسى ون تورتكە جەتىپ تۈرغان سوڭ، سارسەنباي مالىن تۈگەل بەرپ، كەلەر جىلىندا ئىپ تا قويىدى. مارقۇم جاراس مولدا ئىتىرى ۋاقتىندا شولپاندى ۋزى وقىتىپ، قۇراننان ھكى شىعىپ، ازىراق حات تانىپ قالغان ھدى. قالامپىر ئار ۋاقت شولپاندى كۈندەستىكپەن سوزىمەن دە، قولىمەن دە رەنجىتىپ جۇردى.

شولپان ون جەتى جاسقا كەلگەنده، ماناعى سارسەنبايىدان توب شىنىدە ئۇيىنىشى سوراغان قىز بالا تاۋىپ، سارسەنباي قىرقى بەسکە كەلگەنده عۇمرىندا كورگەن بالاسى وسى ھدى. سارسەنباي زور قۇانشتا بولىپ، شىلدەحاناعا قاشا قىز - بوزبالا جىپ، وىين ويناپ، قىز بالا دەمەي، كول باسىن شاقىرىپ توپ قىلىپ، بالاسىنىڭ ھىسىم جامال قويىپ ھدى.

جامال — ساعىنېپ كورگەن بالاسىنىڭ الدى بولغان سوڭ، اتا - اناسى قولىدان كەلگەنشه الپەشتەپ وسرىپ، جاسى توعىزغا جەتتى.

جامالدى ھركەك بالاشا كىيندىرىپ جۇرگەن سوڭ، بىلمەگەن كىسى قىز دەپ ويلاماؤشى ھدى. قىز دەپ ايتقان اداماھا ئۇلانىپ تا قالغان كۇندەرى بولدى.

ئېرى كۇنى سارسەنبىايىڭ وۇينە ھىكى جولمەن وقىغان، دۇنييەدە بىلمەگەن نارسەلەرىم جوق دەپ دۇعا قىلۇشى ئېرى شالا نادان مولدا كەلىپ قوندى، مولدا تىسقا شىقىاقشى بولغاندا، سارسەنبىاي:

— جامالجان تۇر، مولدانىڭ كەبىسىن سال، قۇمانلىپ شق، — دەپ جۇمساغاننان كەيىن مولدا تىستان كەلىپ، وترىپ:

— باي، وسى ئىزدىڭ مىرزاڭىزدىڭ ھىمى قالايمى؟ قىزدىڭ اتن قويغانسىز با؟ — دەدى. (جامالدى ھر بالا دەپ وترى ھەن). سارسەنبىاي از سراق توقتىپ تۈردى دا، كۈلىمىسىرەپ:

— تاقسىر، مۇنىڭ ئامانسى بار، ئېز باستان كەم كىسى، اىمىز دا، كۇنىمىز دە وسى جامال بولغان سوڭ، ۋۆزىمىزدى - ۋۆزىمىز الداپ چۈرمىز، — دەدى. مولدا بۇل ۋۆزىدى ئۆسلىنىپ، ئېراز ويلانىپ وتردى دا:

— سارسەكە! كوشىلگە سولاي ھەننى دۇرسىن تا عوي، لاكىينىدە شارىعاتتا بالا تۈلىم قويۇش دۇرسىس ھەمەن، جانە دە باي قىزى تووعىز جاستا باليح بولادى. سوننڭ ئۈشىن ناماز ۋېرەتىپ، وقىتىپ، شاشىن دا قويىڭىز. ئىزدىڭ مۇنىڭىز اللا تاعالانىڭ بۇيرىعىنا كونبەگەن سەكىلدە بولادى. ولاي بولغاندا زور كۇنا تاباسىز. ئېراق وقىتقانادا حات جازىپ كەتەرلىكىتىي دە وقىتىپاڭىز، خۇسۇسا جادىد مولداردان وقىتىپاڭىز، نە ئۈشىن دە سەڭىز، ولار اۋەلى ئىدىن، يىمان بىلگىزىپ، ناماز وقىتىپاي، «يىمان شارت»، «بادۇام»، «اپتىيەك»، «ايچىكتىردى» بىلاي قويىپ، ورىستارشا 1، ب، ت دەپ ورىستىڭ ئىسىن قۇواتتاب،